N. 13.

WARSZAWA,

$\frac{19}{31}$ marca 1869 roku.

Wychodzi w każdą Środę.

Redakcja przy ulicy Nowy-Świat, 28.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni **Gebethnera i Wolffa**, Krakowskie-Przedmieście, 415.

OPŁATA:

Merkury:		rocz.	półr.	kwart.
w Warszawie	rub.	4	2	1
z przesyłką pocztą	„	4,50	2,25	1,12 ½
Ekonomista i Merkury.				
w Warszawie		8	4	2
z przesyłką pocztą		9	4,50	2,25

Cena ogłoszeń za 5 liter 1 kopiejka.
(około 10 kop. za wiersz).

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Wielka cisza panuje w polityce i w interesach. Przyczyniły się do tego po części święta, zawsze według zwyczaju bieg spraw i czujność dziennikarstwa na dni kilka wstrzymujące, ale więcéj jeszcze zaprzątnienie umysłów wyborami, nietylko we Francji do Izby, ale i w Hiszpanji do tronu i w Węgrzech do sejmu. Utrzymują że rząd francuski umyślnie przeciąga sprawę belgijską, a podnosi w dziennikach slezwicką — ową zapałkę Palmerstona,— ażeby po wyborach użyć tych sprężynek stosownie do swoich celów, albo całkiem zaniechać, jeśli wybory wypadną w duchu sprzecznym z jego polityką. Są jednak oznaki sprężystego działania, a przynajmniéj przygotowania. Nagłe powołanie urlopowanych wojskowych i bezwarunkowy zakaz przedłużania urlopów po 31 marca, staranne a śpieszne zaopatrywanie twierdz wschodnich, nie pozwalają wierzyć szczerości oświadczeń pokojowych. Samo porozumienie z Belgją, zamiast uspokoić, drażni Prusy: komisji mieszanéj, mającéj załatwić sprawę dróg żelaznych, przypisują daleko większe znaczenie; mówią mianowicie o podniesieniu projektu związku celnego francusko-belgijskiego, z którym sama Belgja jeszcze w r. 1840 występowała, a któremu wówczas przeciwną była Anglja i sam król Leopold I, z obawy naruszenia neutralności, a nawet pochłonięcia Belgji przez Francję. Skrupuł z powodu neutralności ustaje, skoro wiadomo, że również zneutralizowany (w r. 1867) Luxemburg należy do Związku celnego niemieckiego i nikt się tém niegorszy; usunięcie zaś obawy o pochłonięcie zależy od rękojmij jakie da pod tym względem rząd francuski. O ile przedtém obawiano się zadraźnienia, o tyle dziś są obawy, ażeby porozumienie za daleko nie zaszło, zwłaszcza w obec domniemanych układów z Włochami i Austrją.

Kłopoty finansowe wychodzą prawie wszędzie na pierwszy plan; deficit budżetowy stał się powszechną chorobą chroniczną państw europejskich; każde prawie szuka środków zrównoważenia budżetu, bądź za pomocą pożyczki, bądź nowych podatków. Próżne usiłowania! ciężar zbrojnego pokoju niczém się zrównoważyć nie da. Sejm berliński ma wkrótce rostrząsać projekt nowych podatków dla pokrycia 30 miljonów tal. deficitu; we Florencji myślą o finansowéj operacji na 300/milj. lirów, w Madrycie o pożyczce 1 miljarda realów. Austrja reformuje armję zamiast reformować finanse, które się natrętnie o reformę dopominają.

We Francji wreszcie sam napływ złota do kas wszelkiego rodzaju, publicznych i prywatnych, przy zastoju przemysłowym i handlowym, przedstawia stan gorszy niż ubóstwo, bo bezwładność nagromadzonych środków. Smutny jest ten podwójny widok: słabości w obec potęgi uzbrojenia i nędzy w obec martwego złota. Instytucje kredytowe zniżają procenta depozytowe, a pomimo to odstręczyć ich nie mogą; obniżają też stopę skupu wexlowego, a ruchu kapitałów ożywić, kredytu stworzyć nie są w stanie. Bilans banku francuskiego w dalszym ciągu wykazuje zwiększenie funduszu metalicznego (1.183/m. fr.), a zmniejszenie portfelu (477/m.).

Wielka ruchliwość spekulacji na giełdzie wiedeńskiéj wywołała ostrzeżenie ze strony komitetu giełdowego.

Giełda warszawska utrzymuje kursa dość stale; tylko pożyczka premjowa spadła o 11%, a w porównaniu z najwyższym kursem piątkowym o całe 19%. Wexle zagraniczne podniosły się o 1%.

WYBORY STOWARZYSZENIA SPOŻYWCZEGO „MERKURY.“

Wybory, jak już pisma codzienne doniosły, odbędą się w niedzielę 4 kwietnia (23 marca) w salach Resursy Obywatelskiéj na Krakowskiém-Przedmieściu. Posiedzenie Zebrania ogólnego zacznie się od godziny 9 $\frac{1}{2}$ z rana i trwać może do 4-éj po południu. Każdy członek przy wejściu, za okazaniem kwitu na wniesiony udział, jeśli jest wyborcą i obieralnym, otrzyma zaraz listę wyborczą.

Przedmiotem obecnego zebrania jest jedynie wybór zarządu (5 dyrektorów i tyluż zastępców), sądu polubownego z 3-ch członków i delegacji rachunkowéj również z 3-ch członków składać się mającéj.

PRZEDŁUŻENIE TRAKTATU HANDLOWEGO

FRANCUSKO-ANGIELSKIEGO.

Traktat handlowy między Anglją i Francją, zawarty w r. 1860 na lat 10, miał być wypowiedziany 4 lutego r. b. gdyby miał ustać, w przeciwnym razie pozostaje w swéj mocy na dalszy okres. Charakter wolno-handlowy tego aktu był niejednokrotnie przedmiotem krytyki i napadów ze strony nowych protekcjonistów francuskich. Przemysłowcy, a nawet rolnicy, chcieli na karb traktatu kłaść całą winę dotkliwego zastoju handlowego. Poruszano tę kwestję i w badaniach specjalnych (enquêtes), i w Izbie prawodawczéj, i w ministerstwie handlu, i nawet przez rozmaite wpływy u cesarza. Ale stary system protekcji handlowéj widocznie już się przeżył, nie było sposobu nagalwanizować tego trupa: 4 lutego przeszedł bez wypowiedzenia, a tém samém traktat został przedłużony.

Doświadczenie upłynionych lat 8-u było zanadto korzystne, ażeby można było potępić traktat, a korzyści jego widoczne są tak dla Anglji jak i dla Francji.

Prawdziwie wolny handel ma to do siebie, że solidaryzuje interesa mniemanych przeciwników; bo co jeden łatwiéj i taniéj wytwarza, to również taniéj drugiemu dostarczyć jest w stanie,—tak iż obie strony, przez swobodną zamianę, dochodzą do większego używania bogactwa. Ten stary ekonomiczny komunał często bywa zapomniany; traktat z r. 1860 przypomniał go świetnemi i nieodzownemi faktami. *Economist* angielski z d. 13 lutego zestawia te fakta w sposób bardzo jasny.

Dwa wielkie wypadki—t. z. głód bawełniany i panika 1866 r. —zamaskowały niejako dobre skutki traktatu, wytwarzając nienormalne prądy; są jednak wyraźne fakta rzucające prawdziwe światło na całość tego przedmiotu.

Przedewszystkiém znaczące jest powiększenie się obrotów handlowych między dwoma krajami, dochodzące w niektórych artykułach do ogromnych rozmiarów. W zupełnie normalném położeniu rzeczy zwiększenie mogłoby być przypisane i innym wpływom; ale przy wiadomych utrudnieniach, a zwłaszcza politycznych zajściach, mogło ono być jedynie skutkiem zastosowania zasady wolnego handlu.

Izba handlowa manchesterska zaznaczyła wprawdzie wzrost francuskiego spółzawodnictwa na polu przemysłu fabrycznego, ale się tém wcale niezatrwożyła; bo obejmując całość, łatwo się przekonać o postępie we wzajemnych stosunkach handlowych w ciągu lat 8-u dokonanych: w ogóle porównywając trzy ostatnie lata z 3-ma poprzedzającemi zawarcie traktatu, widzimy że obroty handlowe pomiędzy Anglją i Francją zdwoiły się, a nawet stroiły.

Przywóz do Anglji z Francji.

	funtów sterlingów		
W 3ch latach przed traktatem ($185^{7}/_{9}$)	11,^{9}/m.	13,^{2}/m.	16,^{8} m.
W 3ch latach w okr. traktatu ($186^{5}/_{7}$)	31,^{6}/m.	37 m.	33,^{1}/m.

Wywóz z Anglji do Francji.

W latach $185^{7}/_{9}$	11,^{3}/m.	9,^{2}/m.	9,^{5}/m.
$186^{5}/_{7}$	25,^{3}/m.	26,^{6} m.	23 m.

Wywóz samych tylko angielskich.

Wytworów do Francji

W latach $185^{7}/_{9}$	6,^{4}/m.	6,^{2} m.	4,^{8}/m
„ $186^{5}/_{7}$	9/m.	11,^{7}/m.	12,^{1}/m.

Tak więc przywóz ogólny z Francji do Anglji w lat 8 podwoił się, a wywóz z Anglji do Francji prawie się potroił. Gdyby nawet na wzrost cyfry wpłynęło w części podrożenie niektórych artykułów, to i w takim razie, postęp jest bardzo znaczący, gdyż podrożenie zwykle działa na zmniejszenie obrotu handlowego. Ale przekonamy się w szczegółach, że powiększenie nastąpiło nietylko w wartości, lecz również i w ilości towarów.

Różnice w szczegółach są naturalnie większe niż w cyfrach ogólnych. Specjalném zadaniem traktatu było zwiększyć głównie wymianę przedmiotów, w jednym kraju wyłącznie lub z większą korzyścią niż w drugim wytwarzanych. Dlatego to w Anglji zniżono cło od win, których kraj nie wydaje, od jedwabiów w których Francja celuje, i od pewnych artykułów żywności,—jak masło, sér, jaja, — których kraj nie dość na własne spożycie dostarcza.

Zwiększenie przywozu win francuskich do Anglji w dwóch okresach trzyletnich, co do wartości i ilości, przedstawia się jak następuje:

	Wartość *funtów sterlingów*			Ilość *gallon'ów*		
W 3-ch latach $185^{7}/_{9}$	528895	383100	559304	726160	623041	1.010888
„ „ $186^{5}/_{7}$	865747	1.456060	1.497917	2.915387	3.668842	3.771301

Tak więc przywóz do Anglji win francuskich zwiększył się co do wartości we troje, a co do ilości 4 do 6-u razy. Ten większy wzrost pod względem ilości pochodzi stąd, że obniżenie cła głównie ułatwia wprowadzenie win tanich. Rezultat ostatniego 1868 roku jeszcze daléj dochodzi w tym kierunku, — cyfra przywozu win francuskich wynosi gallonów 4.745441.

Co do jedwabiu, nietylko zwiększył się przywóz surowego jedwabiu, ale i wyrobów jedwabnych francuskich, a mianowicie:

	Wartość *funtów sterlingów*			Ilość materij i wstążek *funtów*		
W okresie $185^{7}/_{9}$...	1 357000	1.447000	1.732000	428600	508494	553076
„ $186^{5}/_{7}$...	6.780000	7.553000	7.018000	2.405334	2.706665	2.451867

W tym artykule przywóz, tak co do wartości jak ilości, zwiększył się 5 razy; — i tu wpływ traktatu wyraźniejszy jest niż na winie.

Podajemy daléj cyfry przywozu z Francji do Anglji kilku innych artykułów, zestawiając najwyższą cyfrę pierwszego okresu z cyframi drugiego:

	$185^7/_9$	1865	1866	1867
Masło . . . . *f. st.*	152480	1.867085	2.276493	2,265147
Jaja	293588	850939	1.010975	889653
Rękawiczki	487775	950339	1.129061	1.149465
Słomiane kapelusze i czapki	74860	518837	1.122700	945626
Kwiaty sztuczne	103677	295272	291269	301544
Zegary	90226	159472	190321	198136

We wszystkich powyższych artykułach, zwiększenie jest znaczne, szczególnie jednak wzrósł przywóz masła i kapeluszy słomianych, bo do cyfr 15 razy większych.

W ostatnich latach przywóz wyrobów francuskich do Anglji daleko silniéj wzrasta niż angielskich do Francji. Fakt ten, wbrew przeciwny przepowiadanym następstwom traktatu, nietrwoży wcale Anglików;— tłumaczą sobie w ten sposób: „sprzedając nam więcéj, Francja kupuje więcéj u innych, a ci znowu przychodzą kupować u nas i zamiana dopełnia się w kółko," — pośredni handel może w zupełności pokryć różnice handlu bezpośredniego. W niektórych artykułach wywozu angielskiego był nadspodziewanie mały albo żaden postęp. Widzimy to porównywając najwyższe cyfry wywozu z 3-ch lat przed traktatem z cyframi lat $186^5/_7$. I tak:

	$185^7/_9$	1865	1866	1867
Węgle . . . *f. st.*	615232	722148	905453	937178
Żelazo	792000	637469	603828	589080
Machiny.	388000	373000	457000	500000
Wyroby nożownicze.	113000	119000	156000	137000

Znacznie zwiększył się wywóz z Anglji wyrobów bawełnianych, lnianych, a szczególnie wełnianych:

Przed traktatem wywieziono wyrobów wełnianych
w 1858 r. 3.896000 yardów na 260500 f. st.

A w okresie ostatnich lat

1865	20.864000	„ „	1.685000 „
1866	31.196000	„ „	2.785000 „
1867	27.139000	„ „	3.110000 „

Powiększenie tak znakomite, że handel tym artykułem można uważać za nowo powstały. Wywóz przędzy wełnianéj również znacznie się zwiększył. Ostatni rok 1868 daje wszakże daleko niższy rezultat, i to się łatwo tłumaczy. Główną przyczyną nadzwyczajnego odbytu wyrobów wełnianych i lnianych, było przesilenie bawełniane, a przyczyna ta stopniowo ustępuje.

Działanie postępowe wolnego spółzawodnictwa wyraziło się i w tém, że przemysł żelazny rozwinął się we Francji, a jedwabny w Anglji, pomimo nawet niekorzystne warunki.

Zważywszy, że okazane rezultaty otrzymane zostały przy ogólném naprężeniu i niepewności stosunków politycznych, przy powszechném uzbrojeniu, przyznać musimy, że sprawa wolnego handlu stanowczo wygraną została i o powrocie do systemu protekcji myśléć niepodobna.

WĘGIEL KAMIENNY ANGIELSKI

wydobyty w r. 1867.

Statystyczne wiadomości o wytworze górniczym Anglji ogłasza corocznie p. Robert Hunt—w *„Memoirs of the geological survey of Gr. Britain etc."* Ostatnie wiadome z tego źródła rezultaty, są z roku 1867.

Wartość ogólna wytworu górnictwa angielskiego w 1867 r. wynosiła:

Węgiel.	26.125145 f. ster.
Metale.	15.187013 „
Inne minerały . .	2.167934 „
Razem . .	43.480092 „

Więcéj niż w poprzednim roku o 1.767762 f. st.

Cyfry powyższe wymownie świadczą, że bogactwo górnicze Anglji przeważnie stanowi węgiel. W okresie 5-letnim $186^3/_7$ wydobycie jego stopniowo zwiększało się, a mianowicie wydobyto:

w r. 1863. . .	88.292515 tonn		
1864. . .	92.787873 „	t. j. więcéj	4.495358 t.
1865. . .	98.150587 „	„	5.362714 „
1866. . .	101.630543 „	„	3.479956 „
1867. . .	104.500480 „	„	2.869937 „

Kopalni węgla w 1867 r. było 3258.

W cyfrze ostatniego roku figurują głównie prowincje: Durham i Northumberland na 24.867444 tonn, Lancashire na 12.841500 tonn, Stafford i Worcestershire na 12.526554 t., Szkocja na 14.125943 t. Wydajność każdéj z tych miejscowości przewyższa o wiele ilość wydobytą w tymże 1867 roku z wielkiego niemieckiego pokładu reńsko-westfalskiego 214 miljonów centnarów czyli $8^1/_2$ m. tonn.

Z cyfry ostatniego roku $104^1/_2$ milj. tonn, zużyto w kraju 94.738653 tonny; wywieziono zaś 9.761827, a to głównie:

do Francji około .	2.000000 t.	do Ameryki połud. .	535900 t.
Indji Wsch. .	1.000000 „	„ półn. .	277000 „
Niemiec. . .	791900 „	Indji Zach. . .	430000 „
Danji. . . .	614450 „	Afryki. . . .	523000 „
Rosji. . . .	544000 „	na morze Śródziem.	365000 „
Prus	435900 „	i t. d.	
Włoch . . .	418000 „		

Przez porty niemieckie przeszło węgla angielskiego z wywozu 1867 roku 1.227840 tonn; z tego przez Hamburg 618390, Harburg 20000, Lubekę 22300, Gdańsk 109850, Szczecin 77000, Swinemünde 121700, Memel 35300, Królewiec 20450.

Wywóz węgla ciągle się stopniowo zwiększa: w 1856 r. wywieziono 5.347000 tonn, a w 1867 j. w. 9.761800, zatém w 11 lat wywóz prawie się podwoił. Wywóz do niemieckich portów powiększa się również, — co nie znaczy ażeby się coraz daléj roschodził, bo węgiel niemiecki wypiera zagraniczny, ale tylko że w bliskich miejscowościach w większéj ilości jest używany.

Ciekawe są cyfry kolosalnego spożycia węgla w Londynie. W 1834 r. spożył Londyn przeszło 2 miljony tonn węgla, a teraz spożywa około 6 miljonów tonn, czyli 130 do 150 miljonów centnarów, t. j. więcéj niż wydaje cały Szląsk.

Wprowadzono mianowicie do Londynu węgla:

	w r. 1865	*1866*	*1867*
drogą żelazną i kanałem *tonn*	2.741588	2.980072	3.305617
morzem . . . . „	3.161683	3.033193	3.016416
Razem . . . „	5.903271	6.013265	6.322033

Zważywszy, że przemysł metalurgiczny, najwięcéj węgla używający, w ostatnich latach, a szczególnie w r. 1867, przechodził przesilenie, wzrost cyfry jego wydobycia w Anglji tém bardziéj jest znaczący.

Wiadomości bieżące.

— **Kongres ekonomistów niemieckich.** Ostatni 10-ty kongres ekonomistów niemieckich, odbył się w Wrocławiu (Merkury N. 38 i 45 r. z.); w roku bieżącym zbierze się 11-ty w Moguncji w początku września (1—4). Stały komitet kongresu w miejsce zmarłego prezydenta Lette'go, wybrał znanego ekonomistę pruskiego Prince-Smith'a. Porządek dzienny ma być następujący:

1. Zasady pożyczek państwowych . . . . . . referent Emminghaus.
2. Cło przywozowe na sodę i wywozowe na szmaty . „ Pr. Smith, Rentzsch, Faucher.
3. Cła od wartości i od wagi . . . . „ Dorn.
4. Zasady opieki i prawodawstwa dla ubogich . . . „ Böhmert.
5. Prawo o towarzystwach akcijnych. . . . . referent Meyer.
6. Odpowiedzialność przedsiębierców przemysłowych (dróg żelaznych, górnictwa i t. p.) w razie wypadków . . . . „ Braun i Schulze-Delitzsch.
7. Stosunki małżeńskie majątkowe . . . . . . „ Behr.
8. Rękojmje przedsiębierstw transportowych . . „ Dorn.

Trudno się spodziewać ażeby tak bogaty program w zupełności wyczerpany został; ale kongres ma piękny wybór, a członkowie dość czasu na przygotowanie się do dyskusji. Stąd można wnosić że obrady będą ciekawe i pożyteczne.

Najważniejsza w obecnéj chwili jest może kwestja towarzystw akcijnych. Niemcy głównie zwracają uwagę na kwestję ubogich, do której, na wniosek profesora Emminghaus'a z Karlsruhe, zbierają się materjały, a szczególnie prawa w tym przedmiocie w rozmaitych państwach europejskich obowiązujące.

— **Bank galicijski handlowo-przemysłowy.** Projekt tego banku, w formie towarzystwa akcijnego, uzyskał już zatwierdzenie ministra spraw wewnętrznych za cesarskiém zezwoleniem. Założycielami są: Badeni, Helcel, John, Kurtz Alexander, Kieszkowski, Łasocki, Lebenstein, Makowski, Polanowski, hr. Potocki Adam, hr. Stadnicki Edward, Starowiejski, hr. Wodziccy Henryk i Ludwik.

— **Akademja dla kobiet.** W Berlinie silnie poruszoną jest kwestja wyższego wykształcenia kobiet; na czele tego ruchu stoi księżna pruska, żona następcy tronu. Powzięto myśl założenia akademji żeńskiéj, na co już ogłoszono składki.

— **Dukaty ruskie.** Ukazem cesarskim postanowione zostało wznowienie stempla monety złotéj 3-rublowéj, czyli dukatów. Z tego powodu ludzie bujnéj wyobraźni, jak mówi dziennik *Birżewyja Wiedom.*, twierdzą że ma być wypuszczona trzecia serja pożyczki premjowéj z przeznaczeniem specjalném na wycofanie części biletów kredytowych, do wymiany których miałaby posłużyć nowa moneta złota.

— **Ekonomisty zeszyt II i III** (za luty i marzec), wyszedł z druku i zawiera: 1. Cło gminne czyli rogatkowe (octroi) w Belgji (p. Kollman'a), z niem. przełożył A. J. 2. Zarys historyczno-krytyczny rozwoju stosunków społecznych, mianowicie pod względem przemysłowym (dok.), napisał Juljusz Au. 3. Ustawa stowarzyszenia „Merkury." 4. Podatek gruntowy włościański i podymne włościańskie w Królestwie Polskiém.

KURSA GIEŁDY.

w tygodniu 22—27 marca 1869 r.

	Stopa %	RÓWNIA (pari)	Poniedz. 22 marca	Wtorek 23	Środa 24	Czwar. 25	Piątek 26	Sobota 27	Stosunek do równi na 100
			CENA RZECZYWISTA W TYGODNIU — R u b l e.						
1. Papiery publiczne.									
a) Rządowe.									
Obligi Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	100	.	.	.	.	81	.	81
Polskie. Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.	.	104,50	.	139 1/3
Polskie. Cert. ban. na obl. cz. *A* (z. 300) z k.	5	45	.	.	.	.	52,25	.	116 1/9
Polskie. „ „ „ *B* (z. 200)	0	30	.	.	.	.	28	.	93 1/3
Polskie. „ „ „ *B* (z. 200)	5	30	.	.	.	.	35	.	116 2/3
Polskie. Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.	.	*49	.	*49
Polskie. Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	69,93	70,10	70,17	70,23	70,72	70,71	70 7/10
kupon.	.	.	.	.	.	.	.	1,28 8/9	.
Ruskie. 5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.	.	85	.	85
Ruskie. Pożyczka premjowa z 1864 r. .	5	100	171	161	159	161	163	162	162
Ruskie. „ „ z 1866 r. . .	5	.	169,50	159	157	157	158,50	.	158 1/2
Ruskie. Metaliki (300) lutowe	4	100	.	.	.	.	100,50	.	100 1/2
Ruskie. Metaliki (300) sierpniowe	4	100	.	.	.	.	101	. .	101
Ruskie. Bilety banku Pańs. (100 i wyżéj)	5	100	89	88,75	.	.	.	.	88 3/4
b) Towarzystw i Spółek.									
Polskie. Listy Zast. (30, 75. 150. 750. 3000	4	100	87,50	87,50	87,50	87,50	87,64	87,63	87 2/3
Polskie. „ „ „ ser. 2	4	100	82,75	82,83	82,75	82,81	83	83	83
kupon	.	.	.	.	.	.	.	1,04 4/9	.
Polskie. Obligi Tow. Kred. Ziemskiego . . .	5,475	100	99,17	99,17	99,17	99,17	99,17	99,17	99 1/6
Polskie. Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	65,50	66	66	.	.	.	110
Polskie. „ „ W-B. (100. 150) .	4	100	.	.	.	.	.	.	.
Polskie. „ „ Teresp. (100) . .	5	100	98,50	98,50	98,50	98,67	100	100	100
Polskie. Obligacje „ „ . . .	5	100	.	.	.	.	.	.	.
Polskie. Akcje „ Łodzk. (100) . . .	5	100	.	.	.	.	89,50	.	89 1/2
Rus. Ruskie listy zastawne.	5	.	96,67 1/2	96,66 2/3	96,67	96,67	96,75	96,75	96 3/4
Rus. Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.	.	.	126	.	100 4/5
Rus. Obligacje „ „	1 1/2	100	.	.	.	.	.	.	.
2. Wexle.									
Berlin . . . . . (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	110,70	110,70	110,92 1/2	110,92 1/2	111,75	111,75	120 1/3
Gdańsk . . . . . (100) „	.	92,857	110,47 1/2	110,55	110,70	.	111,60	111,60	120 1/6
Hamburg . . . (M. B. 300) „	.	140,855	.	.	.	168,45	.	.	119 4/7
Londyn . . . . . (Ł. 1) 3 „	.	6,304	.	.	7,58 1/2	7,58	.	.	120 1/4
Paryż . . . . . . (Fran. 300) 2 „	.	75,214	.	.	.	90,90	.	.	121
Wiedeń . . . . . (Gul. 150) „	.	92,857	.	.	.	.	91,05	.	*97 2/9
Petersburg . . (Rub. 100) 1 „	.	100	99,25	99,25	.	.	*90,30	.	99 1/4
3. Monety.									
Półimperjał	.	5,15	.	.	.	.	6,18	.	120
Napoleondor	.	5	.	.	.	.	.	.	.
Dukat holenderski	.	3	.	.	.	.	3,75	.	125
Rubel srebrny	.	1	.	.	.	.	.	.	.
Talar pruski	.	0,92.857	.	.	.	.	1,12 1/2	.	121 1/7
Gulden austrjacki (papierowy) . .	.	0,62.906	.	.	.	.	0,61 1/2	.	97 4/5

STOPA SKUPU:	Warszawa.	Londyn.	Paryż.	Wiedeń.	Berlin.	Frankfurt.	Amsterd.	Hamburg.
bankowa:	6%	3	2 1/2	4	4	2 1/2	2 1/2	—
giełdowa:	—	2 (3)	1 1/2	4	2 1/2 (3)	1 3/4 (2)	2 1/2	1 3/4

W drukarni Gazety Polskiéj.— Za pozwoleniem Cenzury Rządowéj.—Redaktor, Antoni Nagórny.